

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 23 października 2024 r.

WP-I.4131.186.2024

Rada Powiatu Grodziskiego

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 41/VI/24 Rady Powiatu Grodziskiego z dnia 26 września 2024 r. w sprawie rozpatrzenia wniosku.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 września 2024 r. Rada Powiatu Grodziskiego podjęła uchwałę Nr 41/VI/24 w sprawie rozpatrzenia wniosku. Uchwała wpłynęła do Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w dniu 1 października 2024 r. W podstawie prawnej uchwały Rada Powiatu Grodziskiego wskazała art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym w związku z art. 223 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: „k.p.a.”.

Przedmiotową uchwałą Rada Powiatu Grodziskiego rozpatrzyła pismo z dnia 8 sierpnia 2024 r., zatytułowane „wniosek”, które dotyczyło decyzji Starosty Grodziskiego Nr 1403/22 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. W decyzji udzielono zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i zatwierdzono projekt architektoniczno-budowlany oraz podział nieruchomości dla inwestycji, polegającej na rozbudowie drogi powiatowej nr 1504W w zakresie budowy ciągu pieszo-rowerowego w ulicy Widokowej (odcinek od ul. Centralnej do ul. Motylkowej w Radoniach). W postępowaniu odwoławczym Wojewoda Mazowiecki ponownie rozpatrzył sprawę i wydał decyzję jako organ drugiej instancji. Ostatecznie sprawę rozpoznał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który oddalił skargę na decyzję Wojewody Mazowieckiego i decyzja organu odwoławczego stała się ostateczna.

Zainteresowani w wystąpieniu z dnia 8 sierpnia br., skierowanym do Rady Powiatu Grodzkiego, Komisji Skarg, Wniosków i Petycji i Przewodniczącego tejże Komisji, podnosili zarzuty wobec Starosty Powiatu dotyczące braku odpowiedzi organu na pisma, wnoszone w toku postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji ZRID oraz żądali zmiany projektu ciągu pieszo-rowerowego, w zakresie jego przebiegu na wysokości działek ewidencyjnych o nr: 142/3, 142/4 i 142/5.

W świetle art. 223 § 1 k.p.a. organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych - rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości. Z kolei przepis art. 222 k.p.a. stanowi, że o tym czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna. W rozważanej sprawie mimo, że Zainteresowani określili swoje pismo jako „wniosek”, w istocie zawierało ono zarzuty odnoszące się do postępowania administracyjnego, zakończonego ostateczną decyzją w sprawie.

Zgodnie z k.p.a. postępowanie skargowe ma charakter jednoinstancyjny i uproszczony. Jest ono odrębne od postępowania jurysdykcyjnego (wyraźnie je od siebie odróżniono, wskazując postępowanie skargowe jako odrębną grupę w art. 2 k.p.a.). Skargi i wnioski pomyślane zostały jako swoiste uzupełnienie postępowania administracyjnego. W przypadku zbiegu postępowania uproszczonego i jurysdykcyjnego postępowanie kończące się wydaniem decyzji administracyjnej ma pierwszeństwo przed postępowaniem skargowo – wnioskowym. W sytuacji wystąpienia przesłanek negatywnych (wyłączających tryb postępowania skargowego), określonych w art. 233, 234, 235 k.p.a., organy, do których skarga wpłynie, obowiązane są do uznania pierwszeństwa postępowania jurysdykcyjnego. Na mocy art. 235 § 1 k.p.a. skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany.

Przedmiotowe pismo z dnia 8 sierpnia 2024 r. należało zatem zakwalifikować jako skargę w sprawie, w której została wydana decyzja ostateczna przez organ administracji publicznej, rozstrzygająca sprawę co do jej istoty. W omawianym przypadku, o którym mowa w art. 235 § 1 k.p.a., organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylecia lub zmiany (art. 236 § 1 k.p.a.). Tymczasem Rada Powiatu Grodzkiego w uchwale Nr 41/VI/24 rozpatrzyła sprawę w oparciu o przepis art. 241 k.p.a. (wniosek z Działu VIII k.p.a.), postanawiając o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę projektu przebiegu ciągu pieszo-rowerowego, usytuowanego na wysokości działek 142/3, 142/4 i 142/5. W konsekwencji

nieprawidłowego zastosowania przepisów Działu VIII k.p.a. Rada Powiatu Grodziskiego zamiast uznać się za organ niewłaściwy w sprawie, rozpatrzyła pismo Zainteresowanych w trybie wnioskowym.

Wobec powyższego, należy stwierdzić, że uchwała Rady Powiatu Grodziskiego Nr 41/VI/24 została wydana z istotnym naruszeniem przepisów art. 235 § 1 oraz art. 236 § 1 k.p.a., bowiem pismo skierowane przez Zainteresowanych z dnia 8 sierpnia 2024 r., powinno zostać rozpatrzone przez organy działające w postępowaniu administracyjnym, a nie przez Radę Powiatu, która nie była organem właściwym w tej sprawie. Nadto organ stanowiący powiatu nieprawidłowo zastosował także przepisy art. 241 k.p.a. oraz 223 § 1 w zw. z art. 222 k.p.a. uznając przedmiotowe pismo za wniosek z Działu VIII k.p.a., podlegający rozpatrzeniu w drodze uchwały.

Kwestia zbiegu postępowania skargowo-wnioskowego i postępowania jurysdykcyjnego w przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości. W sprawach należących do materii postępowania jurysdykcyjnego, w systemie prawa polskiego został przewidziany tok instancji administracyjnej oraz określone zostały środki kontroli instancyjnej, które przysługują stronie tego postępowania. W konsekwencji wniesienie przez Zainteresowanych wniosku z dnia 8 sierpnia 2024 r. nie powinno prowadzić do uruchomienia odrębnego postępowania uproszczonego przez organ Powiatu. Postępowanie jurysdykcyjne kończące się wydaniem decyzji administracyjnej ma bowiem pierwszeństwo przed postępowaniem skargowo – wnioskowym. Stąd uzasadnione jest wyeliminowanie z obrotu prawnego wadliwej uchwały przez organ nadzoru.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Powiatowi przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który wydał skarżone orzeczenie.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/